

Џон Гулд Флечер

КЛИЗАЧИ

Клизачи

Црне ласте које јуришају или лебде
 У метежу замршених окрета и обрта,
 Клизачи клизе преко залеђене реке.
 И шкрипање њихових клизаљки док гребу по површини
 Личи на трљање једног о други, два танка сребрна новчића.

Зора

Над источним хоризонтом,
 Велики црвени цвет зоре
 Полако се отвара, латицу по латицу:
 Стабла израњају из таме
 Сабласних сребрних листова,
 Прашњавих од росе.
 Израња нова свест
 Невољно из таласа сна;
 Са хладним изненађењем не налазећи
 Нове непознате ствари са којима би упоредила снове,
 Већ једино познате облике
 Дирек кревета, прозорско окно и зид,

У граду,
 Улице које су последње заспале,
 Још увек чувају устајале фрагменте ноћи,
 Сан истиче из непокретних канти,

Сан дрема преко ђубрета на улицама
Сан спава крај флаша за млеко уз задња врата.
И затвара собе
Иза спуштених ролетни,
Изобличена бледа лица се несвесно ругају дану.

Али, на рубовима града,
Сан је већ испран:
Светло цеди влажне зелене листове.
Утиче у чашице цветова,
Скаче у варницама кроз капи росе,
Обмотава се око прозора
Са птицама које буде;
Ролетне су дигнуте и оџаци се пуше,
Стопала тупкају преко немих стаза,
Као зора бели путеви који ишчезавају,
Десетак возова се скупља
На упоришту ноћи.